

ва нужно уважение което и най заслуживший не получава никога отъ хората веднага слѣдъ като се е удостоилъ за него.

Но мъжътъ има най много нужда отъ грижитѣ и прѣданността на жената тогава когато посрѣща въ пѣтътъ си спѣшки и опасности. Мъжътъ притежава повече силата която измислюва и която извършва, но той не притежава всякогашъ силата да търпи и да чака. Несполуката го угорчава и ядосва, съ една несполука той мисли че всичко се изгубва, и за една неправда той би разрушилъ свѣтътъ. Жената, по жива, и на която впечатленията въ първата минута сж по буйни, по лѣсно се повръща въ обикновенний животъ; и, ако да не е прѣданността къмъ мъжътъ ѝ, тя е по расположена на търпение и самоотвержение. Тя нѣма прѣдприемчивость, но пѣкъ притежава силата да помага и утѣшава, и, въ голѣмитѣ кризи, да въздига отпаднѣтий духомъ. Има едно занятие гдѣто жената взима особено участие въ промѣненіята и всичкитѣ кризи въ животътъ на мъжътъ си: това занятие е търговията. Какви скрити добродѣтели, какви горчиви сълзи, каква незнайна любовъ има задъ тия дюкяни които свѣтътъ прѣзира! Въ единъ прѣкрасенъ романъ, прѣдмѣтътъ на когото е историята на величието и пропаданието на единъ търговецъ, се прѣдставя жената въ една чудесна роля. Въ днитѣ на благополучието, тя е пълна съ прѣдвидливость, мъдрость и прѣдупрѣждение; въ паданието тя е пълна съ нѣма нѣжностъ, съ утѣшения и състрадание; въ злощастieto, тя е пълна съ геройство и себеотричание. Най напрѣдъ тя се стареа да